

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Theologi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

nedictione. Sæpè Advocatus lucri causa assumit causas clientum, quas benè agnoscit non esse fundatas. Ille tamen, qui nomen habet, quòd non assumat causas nisi benè fundatas, & in dubiis conetur partes componere, plus illo lucrabitur, & semper plures clientes accipiet. *Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argenti. Melius est nomen bonum quàm divitiæ multa. Super aurum & argentum gratia bona.* Prov. 22. Sive benevolentia Dei ac honestorum hominum.

Sunt qui carpunt Germanos, quòd præ aliis nationibus plerumque filios suos non tantùm applicent studiis inferioribus, sed & Juristas ac Doctores ex iis facere velint. Meum non est, sed illorum theses desuper defendere. Hoc tamen puto, quòd multas inutiliter pecunias profundant parentes pro filiis suis in studio juridico, si ingenio non excellent. Nam ex hujus defectu vel postmodum omnes nummi in casum dilapidati sunt, vel si indocti ob nervum, quem habent, ad officia honorifica, in quibus exacta juris notitia requiritur, promoveantur: id nocet communi bono & privato, ut supra memini.

Theologi.

Corpus quod corrumpitur, aggravat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem, & difficile estimamus, quæ in terra sunt (investigare v. g. naturas rerum, materiam, for-

formas) & qua in prospectu sunt, invenimus cum labore. Qua autem in calis sunt (Fides ac Theologia nos docet circa SS. Trinitatem, Incarnationem Verbi, concordiam libertatis humanæ cum efficacia gratiæ, Prædestinationem, &c.) Quis investigabit? sensum autem tuum (de his, & aliis Theologicis quæstionibus) quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris Spiritum Sanctum tuum de altissimis, Sap. 19. Quis hominum poterit scire consilium Dei [hæc illa ut infallibilia media ordinantis] aut quis poterit cogitare quid velit Deus. Ibid. Sive qualia ejus decreta sint circa prædestinationem, & quid sint præter Deum decreta ejus libera. O altitudo divinarum sapientia & scientia Dei! quàm incomprehensibilia sunt judicia ejus, & investigabiles viæ ejus. Quis cognovit sensum Domini? aut quis consiliarius ejus fuit? Rom. 11. Interim fundatus est Theologus, qui in difficillimis quæstionibus scit versutias sermonum [à statu quæstionis abducentes vel Hæreticorum sophismata] & dissolutiones argumentorum. Sap. 8. In quibus cardo rei vertitur, & maximæ sunt difficultates, & sic loquitur cum pondere & mensura: Magnus qui hanc invenit sapientiam & scientiam (maximè dum) timor Dei super omnia se superposuit. Eccl. 25. Et juxta illud Eccl. 32. Noli extolli in sapientia tua. Est humilis, servatque illud Rom. 12. Non plus sapere, quàm oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem, sive ad fundamenta fidei solidiùs adstruenda. Talium Theologorum studium fundamentum est Ecclesiæ. Et hinc id
adeo

adeo abominantur Hæretici ; quî, quàm diu id floret, non possunt fidei Catholicæ fundamenta succutere. Catholici, à quorum crisi etiam libera non est Theologia Scholastica, vel sunt indocti & horum crisis æstimanda non est, nam ars quævis aut scientia non habet contemptores sui, nisi ignorantes. Vel sunt docti, & si hi procedant solidè, bonumque purè communitè quærant, non laudabunt integra impleri folia, & plurimum insummi temporis inutilibus speculationibus, vel etiam captari novitates. Sed juvenili ardore decocto & jam per multos annos exercitati optabunt plus insummi temporis in questionibus utilioribus benè enodandis ex D. Thoma aliisque probatis autoribus. Idem etiam viri sentiunt plus debere impendi temporis in refutandis erroribus Sectariorum nostri temporis v. g. de gratia, libertate hominis, &c. quam veteribus jam plerumque obsoletis. Dein cum ad Parochias aliæque Ecclesiastica munitia promovendi bonum debeant habere fundamentum in Theologia morali Polemica jure Canonico & S. Scripturæ scientiâ, optant omnes bono communi intenti ; ut hæc omnia ita tradantur, ut intra triennium v. g. diligens discipulus saltem tale in iis fundamentum ponere poterit, ut se ipsum postea studio impigrè continuato ulterius perficere valeat. Superi boni ! ars longa vita brevis, & tamen aliqui studia ista ita tractant, ut intra viginti annos nequidem uni illorum finem imponerent. Et qualem tunc Discipuli habebunt fructum ex studio v. g. bienniali scient

scient aliquid de una v. g. materia, titulo, libro, & ex cæteris nihil.

Demum omnes ingenui & pacis amatores unicè optant; ut in sententiarum de rebus, in quibus partem in utramque opinari licet, discrepantiâ optata semper maneat religiosos maximè inter viros animorum concordia. Et ut, cum ingenii exercendi causâ æstus disputationum fervet, quilibet adversæ partis fundamenta solidè conetur perscrutari, atque sic ex disputatione redire doctior, imò & capacior ad hostes Ecclesiæ debellandos in quacunque demum materia. Eò autem non devenitur, dum sub obscuris terminorum quasi sesqui pedalium involucris propugnantur, oppugnantur theses, inter clamores acutiorum jaciuntur verborum spicula, nec ad proximiorum veritatis agnitionem via sternitur. Sed quisque in suâ, vel ab aliis sibi impressâ sententiâ animum obfirmavit: sive adversæ partis fundamenta penetraret, aut elidere valeat, sive non. Jansenius scribens de gratia, dum fidelis ejus Collega du Vergier ad S. Cyrianum Abbas tractatum de Sacramentis elucubrabat, in quadam ad eum epistola, nil optat magis, quàm ut in Ordine aliquo Religioso schola quædam sua amplecteretur placita. Sic enim eâ immortalitate donatum iri non dubitabat, ut tot aliis miris sententiis hæc felicitas obtigit. Sed laus Deo, licet, ut ex interceptis patuit litteris, gloriati sint Jansenistæ multos Augustini discipulos (hunc honoris titulum sibi arrogant) sub Monachali latitare cucullo, eò
non

non pervenit res, ut ordo aliquis religiosus Jansenii placita suæ scholæ adjungeret. Ergo hâc spe delusi, larvati Augustini discipuli conscriptis de gratiâ victrice, eoque pertinentibus libellis florido ac elegante stylo gallico curiosum muliebrem sexum castris suis adscribere alaborârunt, in quo heroinas invenêre, quæ cum viris pariter famosis caverunt, ne Jansenii Augustinus de gratia oblivionis sepulcro conderetur.

§. 6tus.

Diversa professiones hominum circa mercaturam, opificia, eorum objecta & instrumenta.

Mercatores.

Simile est regnum calorum homini negotiatori, Matth. 13. Negotiamini, dum venio. Luc. 19. Si nundinarum dies præterit, sive tempus à Deo statutum, nil pro cælo ampliùs emendum, aut vendendum restat. An nescitis? quoniam non estis vestri. Empti enim estis pretio magno. I. Cor. 6. Omnes, quæ sua sunt (lucrum interelle) quarunt: non quæ? ESU Christi. Philip. 2. Radix omnium malorum cupiditas. I. Tim. 6. Habentes alimenta, & quibus tegamur (etiam negotiatione cum honesto lucro) his contenti sumus. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & in multa desideria inutilia & nociva (v. g. alios decipiendi, quæstum ex usura faciendi) quæ mergunt homi-